

1849-08-19

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Møn

Recipient's location:
Botanisk Have

Mentioned people:
Daniel Smith

Archive:
Mappe 2 nr. 27

TRANSCRIPTION

Mappe 2 nr. 27

Møn d 19 august 1849.

Jeg er her da nu igjen min egen, kjære, velsignede G! og Vejret driller mig som før, jeg har dog faaet et Billede endnu færdig, og er vel ret fornøiet med det, men det som skulle være mit Hovedbillede, med det gaar det kun maadeligt, jeg har dog ikke opgivet at faae noget ud af det, Du ved vel det er det Parti som vi saae sammen – Taleren¹ med [Overstreget: glødende S] den glødende aftensol paa Toppen. Det var dog deiligt at besøge Dig min velsignede G. Tak for al Din Kærlighed; ogsaa Tak for det rare lille Brev, som væntede mig her, hvor det gjorde godt saadan paa en maade at mødes med Dig igen, dette lille Brev er saa indholdsrigt, at jeg hvergang jeg læser det bliver forundret over hvor det meget kan være der, det var ganske nyt, der staar saa meget deri som som slet ikke blev omtalt da vi saas. Det maa dog have være en rædsom Vei i Hollænder [?],

at jeg har Dig endnu hel og holden, min egen! at jeg i det

-2-

hele taget har Dig, derfor være Gud lovet og takket, som for al hans uendelige Godhed, og G! Din inderlige Glæde og Fryd jeg føler i min Sjæl over Dig Du velsignede, Du min egen! – Jeg veed ikke om jeg faar skrevet mere, for jeg er saa ganske overvældet af Følelse at Tankerne ere ganske bort, jeg vil vente lidt – Og! Havde jeg Dig her, jeg vilde sidde ganske stille, og slutte Dig fast i mine Arme, og se Dig ind i Øinene, og stille glæde mig over at have Dig, at det er mueligt at være saa glad som jeg er, det har jeg aldrig faaet nogen forestilling om før, Du har det G! Vi er lykkelige! Jeg vil være rigtig glad! Jeg vil ikke [?give] mig med at jeg mangler Kræfter, jeg vil male med Kærlighed, Glæde og Uskyldighed det vil nok kunne sees paa Lærredet, og glæde Andre, om ogsaa det aldrig bliver mig mulig at opnaa den Farve i mine Skyer som jeg saa paa Himmelen i aftes.

Jeg har seet Dig i Din Eensomhed min G! Da Du havde

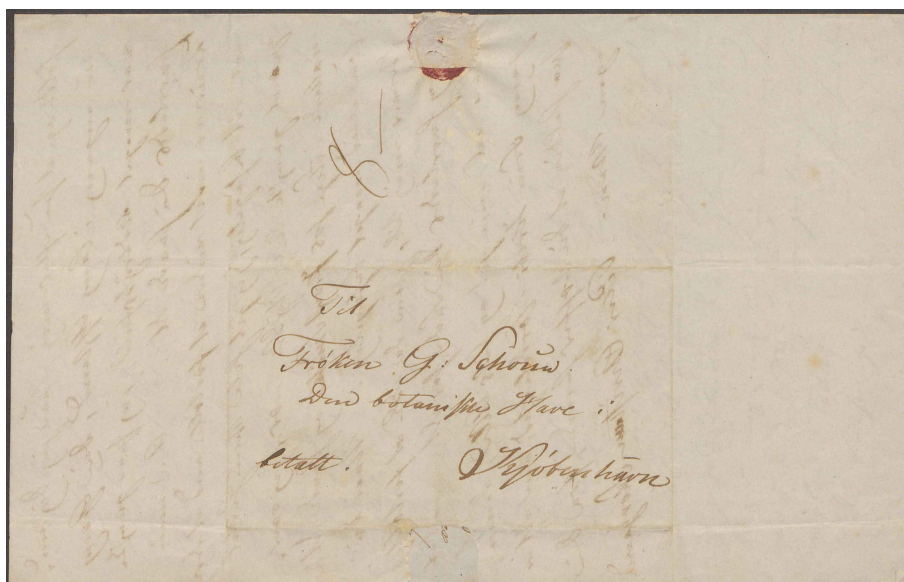
-3-

holdt op at see efter mig, saa jeg Dig endnu engang i lang afstand, Din Gang var meget udtryksfuld, jeg saa ganske, hvorledes Du havde det.

Om min Tour er intet videre at fortælle end at den var ret behagelig, jeg gik hele Vejen hertil paa et ganske lille Stykke nær, jeg overnattede i Stege hos Provst Smith og fandt det der som altid meget behagelig. Naar Du skriver mig til, glem da ikke at fortælle mig hvorledes Din Fader har det. Lev vel min G! og hils Alle, dennegang Fru Krebs isærdeleshed, om det er saa heldig at Du træffer hende, fra Din egen ven

Peter Christian Skovgaard

¹ Den store Taler var en pynt på Møns Klint.

København 19 August 1849.

Jeg er for da end i jern mine øgen,
 Gode, viljende g! og Minst villet mig som
 for, jeg for dig først et Billede endda for,
 dig, og er vel vel forvint med et, som
 et som skulle ved mit forvint, med
 det quod det end maadligt, jeg for dig
 ikke opgiat et forvint ad et et, da
 end end et et et forvint som si forvint
 talen end gløder et end gløder Aften
 for god Tøffe. Det var dig villet et
 besoge dig mig viljende g. Tak for et
 den Gode, og for Tak for et end lille
 Brev, som endda mig for, for et for
 et godt Tænk for end et end end
 dig i jern, et et lille Brev er for end
 rigt et jeg sangang jeg for et bliv forvint
 end for et end end end, et end
 gang et mig, der forvint forvint forvint
 som forvint end end end et et forvint
 et end end end end et et forvint.
 Det end dig forvint end end end
 Gode forvint, et jeg for dig end
 forvint et forvint, min øgen! et jeg et

fulde bogen for dig, derfor var Gud barm-
og barm, som for al sin vordelig
Guds, o g. den vordelige Guds og
dog jeg for i min Øst over dig den
vordelige, den min egen! - Jeg vil ikke
og jeg for i min vordelige, for jeg er
for gængs over vordelig af Guds og Guds,
men over gængs barm, jeg vil ikke lide
O g. for dig for, jeg vil ikke gængs lide
og stille dig for i min vordelige og for dig end i
Guds, og stille Guds mig over al for dig,
at det er min vordelig og over for Guds for dig,
at for jeg aldrig for min vordelig og for
den for det g. vil over Guds. Jeg vil
over rigtig Guds. Jeg vil ikke over mig
over al jeg mangler Guds, jeg vil
mange over Guds, Guds og Guds
den vil over Guds for Guds vordelig,
og Guds Guds, over og for al Guds
Guds mig min vordelig og Guds Guds
over i min Øst som jeg for Guds Guds
mange. Guds. Jeg for for dig
i den Guds mig g. den for Guds

fulde og al for over mig, for jeg dig end
min vordelig i lang Guds, den Guds
over mangler Guds, jeg for Guds
Guds den for G. Guds min
Guds er min vordelig og Guds over al Guds
over vil Guds, jeg vil Guds min Guds
for al Guds Guds Guds over, jeg over
mange i Guds for Guds Guds og Guds Guds
for Guds mangler Guds. Over den
for Guds mig Guds, Guds den vil al Guds
min Guds den Guds for Guds.
Guds vil min g. og Guds Guds, Guds
for Guds Guds i Guds, over Guds
for Guds al Guds Guds for Guds den
over Guds. Peter Christian Morgaard.